

ремоделювання міокарда з помірним апоптозом кардіоміоцитів. При поєднанні артеріальної гіпертензії з цукровим діабетом - фіброзний тип патологічного ремоделювання міокарда з вираженим апоптозом кардіоміоцитів.

РОЛЬ ГЕНДЕРНОГО ФАКТОРУ В МОРФОЛОГІЇ ВЕНТРАЛЬНОЇ ГРУПИ ЯДЕР ТАЛАМУСУ

Федько К.О.

Науковий керівник: доц. Рихлік С.В.

Харківський національний медичний університет
Кафедра гістології, цитології та ембріології

Мета дослідження. Проаналізувати особливості гістоархітекtonіки вентральної групи ядер таламуса проміжного мозку людини в різних статевих групах. Матеріали та методи. Матеріали взяті з архівів кафедри гістології, цитології та ембріології ХНМУ. Для одержання препаратів використано метод виділення ділянки головного мозку без твердої оболонки з порожнини черепа. Дослідження проводили на серійних зрізах товщиною 7-10 мкм, забарвлених за Нісслем і гематоксилін-еозином. Отримані результати. Дослідження було виконано в декілька етапів. Морфологічних особливостей нейронів, властивих тільки одній зі статей, виявлено не було. У вивчених препаратах, отриманих від обох статей, відзначено виражений поліморфізм нейронів. Зі збільшенням віку відзначено подібні морфологічні зміни нейронів: збідніння ядер хроматином, хроматоліз, який нерідко відбувався разом з гідропічними змінами, виникнення клітин, що гинуть, клітин-тіней, ділянок спустошення, фагоцитозу, наростання поліморфізму клітин ендотелію. Морфологічних особливостей гліальних клітин у різних статей не виявлено. Можна відзначити й дещо кращу васкуляризацію чоловічого таламуса. Якісні зміни нейронів і глії були схожими в осіб обох статей, кількісні зміни незначно розрізнялися. В групах до 80 років нейроно-гліально-капілярні співвідношення були приблизно однаковими в чоловіків і жінок. У віковій групі старше 80 років у жінок створюються менш сприятливі умови для функціонування нейронів за рахунок зменшення щільності капілярної мережі, що призводить до погіршення васкуляризації, за рахунок збільшення радіуса дифузії. Також виявляється зменшення кількості гліоцитів які припадають на один нейрон. Висновки. Як у чоловіків, так і у жінок відзначаються однакові зміни показників нейроно-гліально-капілярних взаємовідношень у вентральній групі ядер таламуса зі збільшенням віку, розходження полягають у ступені виразності цих змін. У чоловіків показники змінюються більшою мірою, ніж у жінок.

МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЦЕНТРАЛЬНОГО БРИЖОВОГО ЛІМФАТИЧНОГО ВУЗЛА ЩУРІВ В РАНЬОМУ ПОСТНАТАЛЬНОМУ ОНТОГЕНЕЗІ

Флора Д.Ю., Куделія А.А.

Науковий керівник: доц. Алієва О.Г.

Запорізький державний медичний університет
Кафедра гістології, цитології та ембріології

Прогресуюча динаміка зниження імунологічного статусу дітей раннього віку, що супроводжується збільшенням кількості різних патологій, вимагає комплексного вивчення розвитку органів імунної системи. Мета роботи: встановити морфофункціональні особливості розвитку брижового лімфатичного вузла (БЛВ) щурів протягом 1-го місяця життя. Матеріали і методи: зрізи 30 БЛВ щурів на 1, 3, 7, 11, 14, 21, 30 добу постнатального онтогенезу обробляли за стандартними гістологічними методиками. Всі цифрові дані оброблено методом варіаційної статистики. Отримані результати: Встановлено, що у новонароджених щурів зустрічаються БЛВ на різних стадіях розвитку, які можна розділити на 3 групи: (1) з невираженою зональністю, (2) із сформованою зональністю і (3) з диференціюванням кортекса і формуванням первинних лімфоїдних вузликів. Вторинні лімфоїдні вузлики з гермінативними центрами у новонароджених не виявлені. Спільним для вузлів всіх типів є переважання малих форм лімфоцитів. У вузлів 3-го типу в мозковій речовині зустрічаються плазматичні клітини. Протягом 1 тижня життя динаміка клітинного складу БЛВ характеризується збільшенням кількості лімфоїдних елементів в паракортексе і лімфоїдних вузликах, плазматичних клітин в мозкових тяжах. До кінця 3-го тижня відбувається диференціювання первинних вузликів кортексу у вторинні. Висновки: БЛВ новонароджених щурів життя характеризуються різними ступенями диференціювання. До кінця 1-го місяця життя поліморфізм БЛВ знижується. Формування зон і особливості клітинного складу залежать від топографії та форми БЛВ.

ОСОБЕННОСТИ ФОРМИРОВАНИЯ ЩЕЧНЫХ ЯМОЧЕК В РЕЗУЛЬТАТЕ СОКРАЩЕНИЯ M. RISORII

Цвиркун Т., Шаркова В., Светлицкий А.А.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра анатомии человека, оперативной хирургии и топографической анатомии

Известно всем, что проявления позитивных эмоций, в частности смеха играет очень важную роль в жизни человека. Доказательством этого является то, что существует особый раздел психиатрии – гелотология, посвященный изучению смеха. В своей работе мы хотим уделить внимание формированию щечных ямочек при сокращении m.risorius во время смеха и улыбки. На сегодня известно, что щечные ямочки формируются не у всех людей, а только у тех, у кого m.risorius отделяется от platysma. Принято считать, что щечные ямочки придают определенной привлекательность, даже существует операция -

диплоэктомия, создание искусственных щечных ямочек. В работе нами было проведено обследование 163 студентов и студенток 1-го курса ЗГМУ, в возрасте от 17 до 20 лет, на предмет наличия щечных ямочек. Среди обследованных – 86 женского пола и 77 мужского. Установлено что из 163 человек ямочки на щеках имеются у 39 (что составляет 23,9% от общего числа), из которых 24(14.7% от общего числа) у представителей женского пола и 15(9,2%) - у мужского. Из 39 человек ямочки с обеих сторон были обнаружены у 21, что составляет 12.9% от общего числа и 52% от числа людей с ямочками. С левой стороны ямочки выявлены у 8 человек (4.9%), с правой - у 10 обследованных (10% от общего числа). Таким образом, можно сделать заключение, что щечные ямочки встречаются у одного из 4 человек, причем у женщин приблизительно в 1,5 раза чаще, чем у мужчин. Двустороннее проявления ямочек выявлено в половине случаев, количество проявления ямочек справа или слева приблизительно одинаковое.

АНАЛЬГЕТИЧЕСКАЯ АКТИВНОСТЬ ПРОИЗВОДНЫХ 1,2,4-ТРИАЗОЛА НА ЭТАПЕ ПЕРВИЧНОГО ФАРМАКОЛОГИЧЕСКОГО СКРИНИНГА

Цыс А.В., Шабельник К.П.

Научный руководитель: проф. Белай И.М.

Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра клинической фармации, фармакотерапии и УЭФ ФПО

Проблема боли и анальгезии занимает одно из центральных мест в современной медицине, что свидетельствует о необходимости поиска новых веществ с анальгетическими свойствами. Целью настоящего исследования явилось определение степени выраженности анальгетической активности производных 1,2,4-триазола на этапе скринингового фармакологического исследования. В работе использовались белые крысы линии «Вистар» массой 180-230 г. Лабораторные животные были разделены на следующие группы: 1 – контроль (внутрибрюшинное введение 0,9% раствора NaCl); 2 – внутрибрюшинно вводили анальгин в виде 10 % р-ра в дозе 0,1 мл на 1 кг массы тела; 3–9 – вводили исследуемые вещества в виде 10 % суспензии (внутрибрюшинный путь введения, в дозе 1/10 ЛД₅₀). Изучение центрального компонента анальгетического действия препаратов проводилось по общепринятой методике путем электрораздражения конечностей импульсным током напряжением от 1 до 100 В (Стефанов А.В., 2001). Измерения порога болевой чувствительности проводили до введения исследуемых веществ и через 20 мин после введения. В результате проведенного исследования установлено, что наиболее существенную активность относительно группы контроля достоверно ($p < 0,05$) проявляло вещество ПК-282 (248,41 %), которое превосходило препарат сравнения анальгин. При этом вещества ПК-274 (107,07 %), ПК-370 (172,44 %), ПК-297 (258,30 %) и ПК-372 (283,74 %) проявляли анальгетическую активность на уровне анальгина. Таким образом, наиболее значительную анальгетическую активность проявлял 2-(3-(пиридин-4-ил)-1Н-1,2,4-триазол-5-ил)анилин (ПК-282), который достоверно превосходил препарат сравнения анальгин. Полученные нами данные свидетельствуют о необходимости изучения анальгетической активности производных 1,2,4-триазола в дальнейших исследованиях.

ВЛИЯНИЕ L-ЛИЗИНА СУКЦИНАТА НА СОСТОЯНИЕ ЭНЕРГЕТИЧЕСКОГО ОБМЕНА ГОЛОВНОГО МОЗГА КРЫС НА 4-Е СУТКИ МОДЕЛИРОВАНИЯ ГЕМОРАГИЧЕСКОГО ИНСУЛЬТА

Цыс А.В., Егоров А.А.

Научный руководитель: проф. Беленичев И.Ф.

Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра фармакологии и медицинской рецептуры

Введение. Летальность от инсультов различного генеза в Украине занимает 2-ое место в общей структуре смертности. Ведущим патобиохимическим механизмом нейродеструкции в условиях резкого снижения церебрального кровообращения является развитие энергодефицита. Цель. Целью нашего исследования является изучение влияния L-лизина сукцината на состояние энергетического обмена головного мозга крыс на 4-е сутки моделирования геморагического инсульта (ГИ). Материалы и методы. Моделирование ГИ у подопытных животных (беспородных крыс-самцов) вызывали введением аутокрови (0,2 мл/100 г.) под твердую оболочку головного мозга (Ярош О.К., 2005). Процедуру выполняли под этаминал-натриевым наркозом (40 мг/кг). L-лизина сукцинат вводили внутрибрюшинно в дозе 50 мг/кг 1 раз в сутки. На 4-ые сутки животных выводили из эксперимента путем декапитации. В гомогенате головного мозга, приготовленного по стандартной методике (Прохорова М.И., 1982), биохимическим методом определяли содержание пирувата, лактата и малата (Прохорова М.И., 1982). Содержание адениловых нуклеотидов – аденозинтрифосфата (АТФ), аденозиндифосфата (АДФ), аденозинмонофосфата (АМФ) – проводили хроматографическим методом (Захарова Н.В., Рыбин В.И., 1980). Результаты. На 4-е сутки моделирования геморагического инсульта в контрольной отмечается резкое снижение содержания АТФ и АДФ в 1,82 раза и на 73,85% соответственно, на фоне увеличения АМФ на 48,75% относительно ложнооперированных животных. Соединение L-лизина, в состав которого входит янтарная кислота, L-лизина сукцинат увеличивал концентрацию АТФ и АДФ в 1,14 раза и на 48,35% соответственно, на фоне снижения количества АМФ на 43,46% по отношению к группе